

במדבר פרק כא

(ד) ויִסְעוּ מֵהַר דְּרָף יָם סוּף לְסַבֵּב אֶת אֶרֶץ אֲדוּם וַתִּקְצַר נַפְשׁ הָעָם בְּדֶרֶךְ: (ה) וַיִּדְבֹר הָעָם בְּאַלְהֵים וּבַמֶּשֶׁה לְמָה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קִצָּה בְּלָחֶם הַקָּלָקֶל: (ו) וַיִּשְׁלַח ה' בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת הָעָם וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל: (ז) וַיָּבֵא הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטֵאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בְּה' וַבֶּן הַתַּפְּלָל אֶל ה' וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ אֶת הַנְּחָשׁ וַיִּתְּפֹלֵל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: (ח) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל נֶס וְהָיָה כָּל הַנְּשׁוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: (ט) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחָשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל הַנֶּס וְהָיָה אִם נָשַׁף הַנְּחָשׁ אֶת אִישׁ וְהִבִּיט אֶל נְחֹשֶׁת הַנְּחֹשֶׁת וְחָי:

מלכים-ב יח, ד

(ב) בְּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ אֲבִי בֵּת זְכַרְיָה: (ג) וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּעֵינֵי ה' כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו: (ד) הוּא הִסִּיר אֶת הַבָּמֹת וְשִׁבַּר אֶת הַמִּצְבֹּת וְכָרַת אֶת הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת נְחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד הַיָּמִים הַהֵמָּה הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מְקַטְרִים לוֹ וַיִּקְרָא לוֹ נְחֹשֶׁת:

תלמוד בבלי חולין ו ע"ב - ז ע"א

העיד רבי יהושע בן זרוז בן חמיו של רבי מאיר לפני רבי על ר"מ שאכל עלה של ירק בבית שאן, והתיר רבי את בית שאן כולה על ידו. חברו עליו אחיו ובית אביו, אמרו לו: מקום שאבותיך ואבותך נהגו בו איסור, אתה תנהוג בו היתר? דרש להן מקרא זה: וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשת, אפשר בא אסא ולא ביערו, בא יהושפט ולא ביערו? והלא כל עבודה זרה שבעולם אסא ויהושפט ביערום! אלא מקום הניחו לו אבותיו להתגדר בו, אף אני מקום הניחו לי אבותי להתגדר בו.

ישעיהו פרק ו

(א) בְּשֵׁנֵת-מוֹת הַמֶּלֶךְ עָזְיָהוּ וְאֶרְאָה אֶת-אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם וְנֹשָׂא וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים אֶת-הַהֵיכָל: (ב) שָׂרְפִים עֹמְדִים | מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד בְּשֵׁתַיִם | יְכַסֶּה פָּנָיו וּבְשֵׁתַיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשֵׁתַיִם יַעֲוֹף:

ישעיהו פרק ל

(ו) מִשָּׂא בְּהֵמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לְבִיָּא וְלִישׁ מֵהֶם אֶפְעָה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל-כַּתְּף עֵינָיו חִילָהֶם וְעַל-דִּבְשֵׁת גְּמִלִים אֲוֹצְרֵתָם עַל-עַם לֹא יוֹעִילוּ:

משנה ראש השנה ג, ח

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגומר (שמות י"ז) וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופלין כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר כ"א) עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוף וראה אותו וחי וכי נחש ממית או נחש מחיה אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים ואם לאו היו נימוקים.

במדבר רבה (וילנא) פרשת חקת פרשה יט סימן כג

ויאמר אל משה עשה לך שרף והיה כל הנשוף לא נשוף נחש בלבד אלא אמר כל הנשוף אפילו נשוף מפתן ועקרב וחיה רעה וכלב, ויעש משה נחש נחושת וישימהו על הנס זרקו לאויר ועמד.

לא רח

פרשת השבוע

מחזורון ישראל מארח את בית אבי חי

פרשת חוקת: נחש הנחושת

פרופ' אבינדר שניאן במפגש עם שלומית שטיינברג, אוצרת בכירה לאמנות אירופה

שמות רבה פרשה ג

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי (שמות ד). באותה שעה דבר משה שלא כהוגן. הקב"ה אמר לו: ושמעו לקלך (שם ג), והוא אמר: והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי. מיד השיבו הקב"ה בשיטתו ונתן לו אותות לפי דבריו. ... אתה מוציא שם רע על בני בני מאמינים הם, שנאמר: ויאמן העם (שמות ד), בני מאמינים הם, שנאמר: והאמן בה' (בראשית טו). תפס מעשה הנחש שהוציא דיבה על בוראו ... לפי שעשה מעשה נחש לכך הראה לו אות נחש, כלומר: עשית מעשה של זה.

בראשית פרשת ויחי פרק מט

(יז) יְהִי דָן נָחֶשׁ עָלַי דָּרָךְ שְׁפִיפֹן עָלַי אֲרַח הַנֶּשֶׁף עֲקֵבַי סוּס וַיִּפֹּל רֶכְבּוֹ אַחֲוֹר: (יח) לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה':